

Bielaruskaja
religijna-

ŽNIEĆ

adradzenskaja časopis

Adres Red.: Roma, v. Trionfale, 6415

Hadav. padp. 3 dal., 1 paasobn. 30 cent.

PIALHRYM

Na miescy pieradśmiertnaj malitvy Zbaviciela

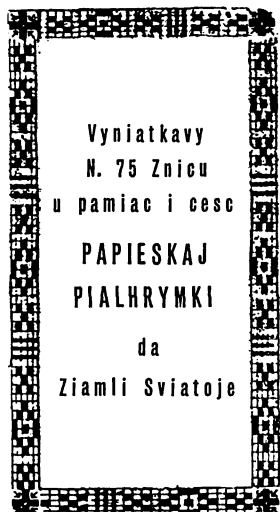
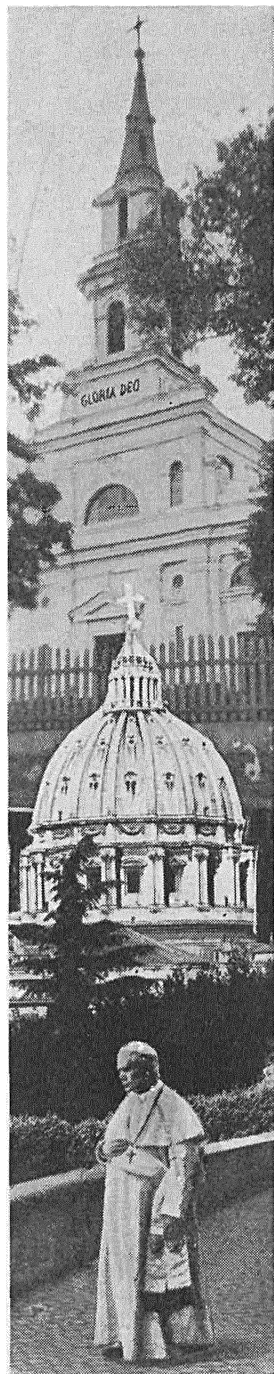
Boh Nieskančatny ũ dabracie Svajej pierad dźviamia tysiačami hođ daŭ dokaz źurlivaści Svaje da ziamli, da ludziej, zychođziačy, učaławiečanym Pialhrymam, da nas. Była heta najvialikšaja Pialhrymka historyi suśvietu, dahetulašnjaj i budučaj, duchovaj i cialesnaj, Božaje j ludzkoje.

A pialhrymavannie Bohačaławieka toje Božaje pa ziamli było doŭhaje, ciarnistaje. Vizytavaŭ harady i wioski, źmiearaŭ svaimi boskimi siaħniami pali šyrokija, daliny i hory vysokija, paaplyvaŭ reki j vaziory. Nia ũsiudy adzina kava z dabražadanniami pryjmany: "ptuški mieli svaje hnozdzy, lisy — nor; a Syn Čaławiečy nia mieŭ dzie prytu lić hałavy". Naviet umirajučy nia moh jaje spatolić i, skłaniŭšy źniamožanu, abviaściŭ: "Usio dakananaje": prahrama Boskaje Pialhrymki zakončana: ludztvo zbaŭlonaje.

Hetak voš Boh zyjšoŭ da ludziej i vyjaviŭ im sakret Svaje lubaści,

ka b ludziej aśmielić dy paciahuć da sužyćcia z Saboju.

Kab usio ludziam prypomnić dy unavoćnić, kab jany jasna sabie ũjavili dy razumieli, Hałava Božaj ustanovy Eklezii Sviateje, Pavał VI Papieź, sioleta 4 Studzien'a, adlecieŭ byŭ u Pialhrymku, da taje Sviateje Ziamli, dzie pialhrymavaŭ Syn Boży, vykonyvajučy paślanstva Ajca Boha. Kab sėviardzić pieraniaćcie taho paślanstva ad Zbaviciela j zrabić bolš zrazumiełym dla ludziej, jakija razam z Namieśnikam Chrystovym u malitvach i pabožnaj pakucie paħlybiać svaju viernaść i lubaść da Boha; dy kab Eklezija Šviateja ũjavila ũ svaťlė bolš uzvyšnjym i paciahuła ludziej usich da Boha i ũsiaho svaťtoha — jejny Hałava Pap. Pavał VI, jak nabožny Najdastojniejšy Pialhrym, paśpiašyŭ tudy, dzie Boh jaje zasnavaŭ i paručyŭ Namieśnictvu Šviateha Piatra, pieršaha Papieža.

I.

Adprava Jaho Šviatašci adbylasia ũračysta vodla dakladna ũložanaj prahramy: ũ h. 7.45 vyjezd iz Placu Šv. Piatra ũ supravadženni švity dy ovacyjaŭ narodu — na Rymskaje lotnišča Fimičino; dzie čakała nia mienš narodu j duchavienstva, na čale z J.E. Sp. Prezydentam Italii, Segni, dy bada j usich pradstaŭnikoŭ Urada. Pašla ũzajemapryvietaŭ Prezydent pryhožaj pramovaj pažadaŭ Najdastojn. Pialhrymu pamyšnašci, padkrešlivajučy niazvyčajna važnaje značennie Pialhrymki nia tolki dla Italii j Katalickaj Eklezii, ale i ũsiah Chryscijanstva dy Svietu. Na heta Papiež adkazaŭ nia mienš pryhožaj dy hlybokaj značenniem svajoju padziačajnu, pavučalnu dy bahaslvivajučy pramovaju ražvitalnu. Pačym nastupiŭ biespas Jaredni adlot ũ h. 8aj.55m.

Pralatajučy nad krajami Hrecyjaj, Cypram, Libanam i Syryjaj, Jaho Šviatašc zasylaŭ pryvietnyja paslanni: Karalu Hrecyi, Paŭlu, vykazvučy pašanu j sympat. da J. Majest. dy ceľaha šlachotnaha Narodu Hreckaha, kultura jakoka tak adznačyľasia ũ pašyrenni Chryscijanstva, dzie Apostal Pavaľ, imia jakoha nosic Papa, dakanaŭ hetulki chryscijanizacyjnaha apostalstva.

Dla Cypru Papiež paslaŭ ajcoŭski pryviet J.E. Prezydentu Respubliki henaj, Mons. Makaryjosu, spaminajučy takža ab vialikim apostalstvie tam šv. Paŭla j Barnaby.

Zdaroviacy prez. Libanu j Syryi, Jaho Šviatašc vykazaŭ žal, što nie mahčym e na zaprosanni asabista vizytavač stalicu ich kraju.

Jak žjaviľsia samalot nad terytoryjaj Jordanii, ũžniaľsia hanarovaja eskorta militarnaja samalotaŭ i pryviaľa samalot Papy da lotnišča ũ stalicy Amman. ũ češ pryvyčci, tad y pačulisia 21 harmatnich vivatocyh vystraľaŭ. Ajca Sv. vychodiačaha z samalotu vitajuč pieršyja: Ambasadar Jcrdanski ũ Rymie, Staršynia ceremonijalnej Švity i Apostalski Deľehat u Jeruzalimie Mons. Zanini; pašla vivaty masy narodu, miž jakoju vidny rady karaleŭskich strojnych hvardzistych; a sam Jaho Vysokašc Karol Hussein pryjmaje čuľym ũciskam padanaj ruki Najdastojnejšaha Hošcia.

Pryniaŭšy potym pryvitanni ad Patryarchaŭ Siarednaha ũschodu dy prezentavanych Karalom Huseinam pradstaŭn. ũľady. militarnaj i cyvilnaj pad akompanijament vitalnych voklikaŭ narodu, Ajciec Šviaty ũzyjšoŭ na pryľadžanje Jamu padvyšennie j vyslučau arkestrovj Hymn Papieski i Nacyjanalny Jcrdanski ũ hancy jakich 2-je dzietak padaľi Jamu aliŭkova-palmovjja bukieciki.

Pašla Jaho Šviatašc u asyšcie Jaho Vysokašci karala Huseina j Svity prajšli da karaleŭskaje hašcinaje zali pry lotnickim dvarcy i tam pa karotkaj ciopľaj hutarcy pradstaľľana Jamu vydatnyja asabistašci ũradu dy ceľaj dyplocmacyi, akredutavanaj u Ammanie, a takža rožnych mižnarodnych arhanizacyjaŭ dy kiraŭničy dastojnikaŭ Islamu. Adkazvučy na pramovu pryvitalnuju karala Huseina Jaho Šviatašc miž inšym skazaŭ: "Kurtuaz. gest. Vaš. Vysokašci. My poľnašciu aceľvajem, što zvolili asabista prybyč na pryvitannie Našaha prybyčcia da Vašaha Karaleŭstva. Vizyta, jakuju vykonyvajem jošc charakteru vyklučna duchovaha, jošc pakornaj Pialhrymkaj da Sviatych Miesc, upamiatkavanych naradženniem, žyčciom, mukaju i šmiercu Jezusa Chrystusa dy Jahonym Hrobuštaniam i ũniebaŭšešciem. U každyj z hetych sanktuarijaŭ budziem malicca prosiačy supakoju,

jaki Jezus pakinuŭ svaim vučniam, taho supakoju, jakoha šviet dač nia moža, a jaki vynikaje z zachavannia Jahonych prykazanniaŭ lubic adzin druhoha tak, jak Jon palubiŭ nas..." "Vašaja Karaleŭsk. Vysokašc, jak Nam viedama, ščyra žadaje zupakoju j dabrabytu dla svajho narodu dy dla ũsich narodaŭ na šviece... Chaj Boh vyslučaje Našy malitvy dy ũsich ludziej d braje voli, kab suľadna razam žyvučy, mahli adzin druhomu ľubasna j spraviadľiva pamahač, asiahajučy ũsieah ulny mir =zhodu ũ duchu sapraŭdnaje brackašci".

Hetyja slovy Ajca Šviatoha byli pryvitany buraju voklaskaŭ, a sotni haľubkoŭ bieľych na volu vypuščanych zachopna symbolizavali toj supakoj i ľubasnuju zhodu brackuju...

Pryniaŭšy potym pryviet ad narodu, z-pasiarod jakoha mnohija zblizalisia pacalavač ľruku, Papiež u tavarystvie Karala Huseina dajšoŭ da bielaha autamabilu i ražvitaŭšy Karala, sieŭšy u lemuzynu z Kard. Euhenam Tisserantam adjechaŭ u Jeruzalim pad eskortaju darožnaje palicyi i motocyklaŭ Karaleŭskaje Hvardyi. Usia henaja uračyastašc pryvitalnaja adbylasia ũ niazvyčajna kranajučaj i ũzvyšnjaj atmosfery, pry vulkaničnym prosta entuzyjazmie narodnych masaŭ. Na ũsich zraľila takža vialikaje ũražanje sardečnaje pryvitannie Papiežam muzulmanskich viernikaŭ.

Pialhrymka Paŭla VI da Palestyny žjaľľajecca adnym z najbolšych zdarenniaŭ u Svatoj Ziamli ad časaŭ pryjšcia Zbaviciela.

Dalej Ajciec Šviaty jedzie praz hory Moabskija j biblijnija miascovašci, dzie Narod Vybrany, pryšoŭšy da Ziamli abiacanaj, rabiŭ sabie pieršaje asie lišca, ũ Jeruzalim. Pieršaja astanoŭka byľa pry mošcie Abdulaha na Jordanie, na poľdarohi ad Ammanu da Jeruzalimu. Jaho Šviatašc zjyšoŭ na bierah rečki Jordanu, mačajučy ruki ũ jahonych vodach pamiatnych, chryšciŭšych Zbaviciela praz Šv. Jana. Koracieňka zabaviŭšysia ũ Betanii, rušyŭ dalej k Jeruzalimu za 10 kilm. ad hetaj miascovašci. I pry Damascenskaj bramie byŭ pryvitany praz hubernatara Horadu, dy najvyššy ch pradstaŭnikoŭ rožnych vyznanniaŭ miascovych dy masy vitajučaha narodu, jaki prarvaŭ palicyjnija šerehi, akružajučy papieski samachod, jaki nia moh ũžo rušacca ũpiarod dziela taho zablakavannia. I tolki pryjšoŭšyja na pomač novyja addieľy palicyi umahčymili Jaho Šviatašci dajechač da taje bramy Damascensaje, dzie čakaľa aficyjalnaje spatkannie.

Prajšoŭšy praz šcisk piaškom bramu Damascenskuju Jaho Šviatašc zarazža raspačau Darohu Kryža ũ kirunku Bazyliki Šviatoha Hrobu. Jeruzalim chiba nie zabudzie hetaha dnia j hetana prajšcia. Papiež prosta byŭ niesieny chvalaj molačajsia masy narodu, bo hvardyjanam leđ udavaľasia rabič jamu prachod i pamahač praciskacca ũpiarod. Hetak voš dajšoŭ da placu pierad Bazylikaj Šv. Hrobu dy ũvajšoŭ u jaje i raspačau u h.16,45 (tamt.č.) Šviatuju Imšu =Liturhiju, ũ kancy jakoje a 17,30, vyhľasiŭ kazannie, a faktyčna pakutnuju kantemplacyju z narodam.

"Ciapier chaj razbudziacca našy dumki — kazaŭ Papiež — dy ražjašniacca našy sumľenni j pad švietlym vokam Chrystovym chaj natužycca naš duch; ciapier iz ščyrym žalem ũsviedanim sabie ũsie našy hrachi, i tyja ajcoŭ našych z historyi, i tyja našych časaŭ švietu, ũ jakim žyviom...

A kab hety žal naš byŭ ščyry, nia z doľazi tolki, nie dysperachi, ale pakorny j poľmanadžejny, kab byŭ nia štučnej patolaj, ale malitvaj, spojenaj z toju — Jezusa

Pontyfikalnaja Imša Šv. pry Hrobie Zbaviciela

Chrystusa Ūsiespađura Našaha až da hatoŭnašci na ciarpliwuju šmierć, na kryž paslušny; adšwiažajučy Jaho ŭ pamiaći malëm zbaŭlennaha miłaserdzia''.

Pašla hetkaha ŭstupu, dalejšaja kantemplacyja składalaŭsia z kranajučych blaħalnych invokacyjaŭ, inspirawanych tajnicaju Muki Zbaviciela.

Pa zakončanej celebracyi ŭ Bazylicy, Pawał VI, praz bramę Jaffa padaŭsia da Apostalskaj Delehatury na Hary Aliŭnaj, dzie niezabaŭna pryňaŭ Patryarchaŭ Jeruzalimu hreka-prawasłaŭnaha i armiana-prawasłaŭnaha. Pieršamu, Benedictosu, Papiež wykazaŭ prywiet i padziaku za hetaje spatkannie, adciemliwajučy wietliwašć z boku duchawienstwa j wiernych dy što tyja wiernyja, pamina bałučaha padzielu eklezijalnaha, supracujuć adnak nad adnaŭlenniẽm šwiatych pamiatk, asabliva Bazyliki Sv. Hrobu. — Druhomu, Yeguishe Derderianu, Papiež, z akcentam paklikajučysia na raspačatyja ŭžo pryjaznyja znosiny praz udziej-

nictwa jŭ Sabory wysłannikaŭ hetaha Patryarcha, zaznačyŭ što-raz bolšuju achvotu siarod chryścijan da realizacyi toho, što daradžwaŭ św. Pawał: *zabyć rožni minuŭščyny, a hladzieć u budučyniu, nia spuska-jučy wačej z Jezusa, Autara j Kansumatara našaj wiery.*

Viečaram Jaho Šwiatašć žwizytawaŭ katalicki kanwent Šv. Anny, Sëmin, Melchitaŭ, dzie adbyłosia spatkannie iz 6-ciu Ūschodnimi Katalickimi Patryarchahmi dy inšymi pradstaŭnikami. U pramowie da hetaha asiarodždzia ŭschodnia-katalickaha Jaho Šwiatašć adciemiŭ, što pačatkami jaho faktyčna zjaŭlajecca Eucharystyčny Kanhres u Jeruzalimie, adbyty pierad 75 hadami; gloryfikujučy potym Swiaty Syon — matku ŭsich eklezijaŭ, jak havorycca ŭ staroj Liturhii Jeruzalimskaj Šv. Jakuba, i miesca, žyćcia, muki j zhrobuŭstannia Zbaviciela.

Zakončyŭsia pieršy, mo najbahaciejšy pierazywaniami, dzieŭ Pialhrymki Papiežskaj " Sviatoju Hadzi-

naj" u Getsemanskim Sadzie večeram a 10-taj. Naleva ad tamtejšaj Bazyliki vidzion placièc, aharodžvajučy 8 aliŭnych staradrevaŭ, žyvyja švietki — jak kaža tamašniaja tradycija — pieradšmiertnaj malitvy (kanannia) Zbaviciała dy Judašovaj zdrary; dramy, jakoj šviet tadyšni pryhladašsia z abyjakavaj niemašciu.

A da sianniašniaha švietu abyjakavaha, ci atezujučaha, abiazbožvajučaha, što perfidna varožyć kaniec Chryscijanstvu, tre bylob sflmavać usio toje, što dziejecca ŭ Sviatych Miascoch, kałyscy taho Chryscijanstva, asabliva ŭ hetych dniach, dyk nie z abyjakavašci, ale z pòdzivu (dzikaha ci šlachotnaha) chiba aniamieje...

II.

Druhi dzień svajho pabytu ŭ Šv. Ziamli pačaŭ Papiež Pavał VI dn. 5 Studzienia ŭ h.6 rana, kali supravadžany švitoju rušyŭ z Jeruzalimu ŭ Nazaret, što znajchodzicca ŭ Izraelskaj dziaržavie. Vyjezd heny vypaŭ u nièpahadž. Pamima adnak pahražajučaj daždžom chmarnašci dy ranniaha choładu, hramady ludziej toŭpilisia na vulicach, kab addać Najdastojniejšamu Hošciu ražvitalny pryviet. U h.7,15 našaha času, kali Papiež prybyŭ da miesta Nablus, karol Hussein na svaim elikoptery akrużyŭ nièkalka raz miesta ŭ znak honaru dla Jaho Šviatašci, vitanaha ŭ tymža mamencie praz burmistra, vajskovaha kamanďanta dy pradstaŭnikoŭ roznych vieravyznaniavych hrupaŭ. Usie jany pravodzili Papu aŭ da hranicy Izraela, jakuju pierajšoŭ Jaho Šviatašc u hadz. 8,45 n.č., minuŭšy pryhraničnuju jordanskuju miascovašc Tanakh. Ad Izraela na pryvitannie Jaho vyjšaŭ šef pratakołu ministerstva zámiežnych spraŭ Sp. Abraham Gilbon. Pa pryvitanni pachod dzieła značnaha apažniennia, rušyŭ nie čakajučy adtu da Meghido, dzie byŭ u hadz. 8,55 n.č. pryvitany praz samoha Prezidenta Izraelskaha, Šazara, ŭ jahonymi asystentami siabrami Dyplomatyčnaha Korpusu dy masy vivatujučaha narodu. Pavał VI, nia tojačy svajho raščulennia, adkazaŭ šyrokimi gestami na vopleski i ŭ tavaryšcvie Prezidenta ŭzyjšoŭ na trybunu, dzie pryniaŭ ceremonijalnaj pryvitannie.

"Z klybokaj pašanaj dy poŭnašviedamašciu histaryčnaha značennia hetaha zdarennia, nia majučaha precedensaŭ na praciahu mnohich-mnohich pakalenniaŭ, ad imia Haspadarstva Izraelskaha dy majho ŭlasnaha — skazaŭ Prezident Šazar — ja prybyŭ siudy pryvitać Papieža, Ajca Duchoŭnaha viernych Rymška-Katalickaj Ekleziŭ, zdaroviačy Jaho tradycyjnym bahasłaŭlenstvom: Budźcie bahasłaŭlonym na našaj ziamli: My pryniali ŭ vialikim zainteresavanniem Vašaje slova, što pialhrymka heta bylab aklam malitvy na intencyju Božaha žmitavanja dla ŭsiaho ludztva, harujučaha z hoładu j razładždzia, na intencyju dabrabytu, supakoju ŭ volnašci j spraviadlivašci. Z klybi vošža serca ŭsiaho ludztva — zakončyŭ Prezident — ŭzmosicca tužlivašc da adradžžennia moralnaha, zdolnaha paŭstrymac zło, pakanać niènavišc i hora, uhruntavać supakoju i taď, kab nablizić da nas tuju chvilinu ždziejšnieŭnia ideału našych prarokaŭ".

Ŭ vadkaz na beta Ajciec Šviaty vyslaviŭ svaju čuľuju ŭdziačnašc za pryviet i z akcentam zapeŭniŭ, što Jahona pialhrymka maje charakter vyľučna relihijny. "Z hetaj ziamli asablivaj u šviecie dzieła vialikich padziejaŭ, katorych byla švietkaj, — skazaŭ niŭ inšym Pavał VI — ŭzmosicca da Boha Naša pakornaŭnia malitva na intencyju ŭsich ludziej, vieručych i niavieručych; achvotna da Našaj intencyi takža ŭtlučajem

malitvu za dziaciej " Narodu Pryjažni", rolu jakoha ŭ historyi ludztva nièlha paminuć maŭčki. Jak Pialhrym supakoju molim pieradusim pahadniennia čaľavieku z Boham dy klybokaha j ščyraha zhody =miru miž usimi ludźmi j narodami".

Pašla ŭzajemaabmieny padarunkami, Papiež dalej adjechaŭ da Nazaretu, dzie čakała Jaho boľš za 100 tysiač narodu pierad Bazylikaj Dabraviciščannia. Tam u hodzinie 10 raspačalašia pantyfikalnaja Imša = Liturhija Šviataja, na jakoj prysutničaŭ i Biskup Hakim, Ordynarius usich pravasłaunych u Izraeli, rezydujučy ŭ Akki Galilejskaj; bylo takža j šmat inšych vydatnych asobaŭ relihijnych, cyvilnych i militarnych. Padčas šv. Evanelii, Papiež vyhłasiŭ prynahodnaj kazannie, zaklikajučy ŭsich prysutnych da pryniaćcia pavučennia, vyplyvajučaha z nazaretanskaj misteryi = tajnicy. Uzniosšy dumki ŭ češ Najšviaciejšaj Dziavicy Maryi, Najdastojniejšy Celebrans adciemiŭ, što "Šviaty cichi Nazaret pieradusim pavučaje j zaachvočvaje ŭsich da suľadnaha cichaha žyćcia j pracy, chatniaha žyćcia. Pavučalnaja lekcyja spakojstva, cišyni, zaachvočvaje nas viartacca da taho čaroŭnaha mamentu duchovaha, tak nieabchodnaha, asabliva ŭ sianniašnich časach, ašaamlajučych svaim strachotnym rozhałasam dy rozrucham burlivaha žyćcia. A nazareckaja ciš daje napamin tamu žyćciu ab potrebie i vartašci razvažnych, studyjaŭ, medytacyi j malitvy, sakretnaj biasiedy z Boham. Nazaret takža vučyć nas čym jošc siamja rodnaja, jakuju siľaj žjaŭlajecca ŭ joj lubašc, jak čaroŭnaja choć surovaja jejnaja pryhožašc, jak šviatym dy nierazryvalnym jošc jejnaj charakter. Pavučaje nas, jak saľodka-miľaj dy niezamianimaj jošc jejnaja pedahohija, a jak fundamentalnaj dy vialikaj sacyjalohija. Nazaret — dom Stalarskaha Syna — heta škoła pracy i prava ciažkoha mazalu čaľavieka dy jahonaj hodnašci; taje pracy, što nia moža adnak być našaj samamėtaj. Z hetaha vošža miesca — zakončyŭ Jaho Šviatašc — žadam pazdarović rabotnikaŭ ceľaha švietu, pakazvajučy im vialikaha ichniaha Siabru, Brata, Boskaha Praroka ŭsiespraviadlivašci, Chrystusa". Ŭkancy Pavał VI, majučy na ŭviecie blizkuj adtu "Horu 8 Bahasłaŭlenstvaŭ" — syntezy j zenitu evaneličnaha kaznadziejstva — ŭzniaŭ zalklik da miľaserdzia dy da pašanja novaha prava, jakoje ŭklučaje j pieravyšaje staroje i viadzie na ŭzvyšša daskanalnašci čaľavieču pracu.

Na kančatak Jaho Šviatašc achviaravaŭ Bazylicy padarunki: zaľatuju z dyjamantami karonu, zaľaty kilich imšalny dy Mšaľ (sľužebnik) artystyčna apraŭleny ŭ bieľuju škuru z zaľatymi ornamentalnymi vyciskami, i toje liturhičnaje akryćcio (šaty), ŭ jakim celebravaŭ Šv. Imšu =Liturhiju.

Ŭ mamencie, kali rušyŭ Achviaradaŭca ad aŭtarà, zryvajecca mahutnaja bura voklaskaŭ, a Jon ajcoŭski ušmiechnieny ŭzdymam bahasľaviačych ruk daje znaki svajho čuľaha ŭzvarušennia.

I vydastaŭšysia z Bazyliki pad'ziemnym chodam da Franciškanskana klaštara, administrujučaha henu Bazyliku, dy krychu pasiľkavaŭšysia j adpačyšy, znoŭ pakazvajecca na placy, pad burnyja vokliki: "Chaj žyvie Papa!"

Ŭ h. 11 m5 — pajezdka da Tyberyjadzkaha voziera. A ŭ h. 1-šaj pp. Pavał VI prybyŭ na haru Bahasłaŭlenstvaŭ. Snoŭdajučyjasia dahetlu chmary — jak na dziva — chucienka žnikajuć i vypahodžvajecca nieba. Tak što na hary pierad Pialhrymam krasujecca čaroŭny soniečny dzien. Čas-ad-času tolki prasoŭvajuca

bieľtja puštytja ablački, navodziačy lahoňkuju, by vual, cieň na šcielučyjasia ũ padnožžy hary ľuli j pali. Kab abiašpiečyć Papie krychu samotnaha supakoju ũ maličvie j kantemplacyi z Boham, dyk zabaroniena žurnalistym dy ũsiakim aperatčytkam filmovym i televizyjnym padyjmacca na henaje ũzhorje.

Pieršy etap dalejšaj padarožy pa vyježdzie z Nazaretu zakončyŕsia ũ Kanie Galilejskaj, dzie kališ Zbaviciel dakanaũ svoj pieršy cud zamieny vady ũ vino. Vitany skrož praz masy narodu, pieravažna sialan ziemlarobaũ, vyjšaũšych z aliũnymi j palmovymi halinkami, Ajciec Šviaty na adlehlašci mo kolkinaccaci kilometraũ praz čaroũnyja ũradžajnyja daliny byũ raptam kranuty lazurovym bliskam vodnaj hľadzi voziera Tyberyjadzkaha. Jezusavaha voziera. Čym bližej, tym-vyražniej vyjaũlašasia lohka chvalujučaja jaho pavierchnia. Pry bierahoch jahonych kališ čakali hramady ludzkija Zbavicielevaj navuki, vyhlašana z Piatrovaj ľodkk. Daroha ũžo ũjecca biarahami. Voš miesca, dzie dakanašasia cudoũnaje razmnažennje chleba. Zvany miascovaj šviatyňki vitajuć Pialhrymaũ. Naraz, čujecca hoľasnaja prošba niejkaj žančyny. Pavaľ VI udzialaje joj svajšo bahastaũlenstva. ũrešcie dajaždžajuć da miascovasći Tabga, slaũnaj z aktu nadannia tam Prymatu Šviatomu Piatru. Sutrymaũsia Papa tam na karotkaju malitvu, pašla jakoj vyjšaũ z šviatyni, — zblizyũsia da vodaũ Tyberyjady i, uklenčyũšy, datknuũsia ich rukami. A ũstaũšy, padniaũ ruki uhoru dy, zrabiuũšy znak kryža nad ludzkoju hramadoju rybakoũ, adyjsou da čakajučaha samachodu Heta byũ adzin z najbolj kranajučych mamentaũ dnja.

U h.12 prybyũ da Kafarnaum, adviedaũ slaũnuju synagogu, zatrymoũvajučyŕsia tam na karotkaj medytacyi, dy hlyboka rasčuleny pušciũsia ũ pavarotnuju darohu na haru Tabar. Pa darozie znoũ pryviet narodu, vokliki, kvietki. Raz-po-raz sutrymoũvana ruch darožny, kab dać volny prajezd hrupie pialhrymskich autamabileũ.

Sonca ũžo chilišasia da záchadu pavoli ružaviejučy, jak Papiež stanuũ na Tabary, hary Pieramiäniennia Zbviviela. Uvajšoũ da Bazyliki, zusiaredžvajučyŕsia na malicvie.

Tabar vyšynioju ũsiaho 582 mt. ũzdymajecca jon nad vakoličnymi nizinami, na jakija razhortvajecca čaroũnaja panorama, abrazujučaja ražleħly žmiest Pišma Šviatoha. Jak lohka adtul možna byľo žiećie usiu Palestynu, niašcisia dumkaju ũ historyju viakoũ, narodaũ blizkich i dalokich, historyju vialikich padziejaũ ludztva.

Z hary Tabar pialhrymski aboz navāžana pušciũsia nazad u Jeruzalim, parā bo ũžo vymahaľa. Pa-darozie — Syon dzie ceľy lehjon rabotnikaũ končyũ akurat u hetych dñiach pravodzie budovu novaje darohi, kab udahodnić dla Vysokadastojnaj Asabistašci Papy ustup na horu. ũ Šviatym Miešcie Pavaľ VI adviedaũ hetym viečaram jašče šviatyniu *ũniebaũziaćcia* dy *Apošniaj Viačery*, kančajučy hetkim čynam svoj pobyt u Izraeli i viartajučyŕsia praz bramu Mandelbaum na terytoryju Jordani.

U prahramie taho viečara byũ na hadz. 20,30 n.č. vyznačany važny punkt u "Apost. Delehatyry: "SPATKANNIE PAũLA VI z PATRYARCHAM KANSTANTYNOPAL SKIM ATENAGORASAM, jaki pa pryježdzie svaim ũ h.12.15 (n.č.) na Jeruzal. aeroporce byũ !pryvityny Kar. Husseinem i pravaslaũnymi Herarchami dy niekalkimi praľatami ľacina-katalickaha Patryarchatu Pry pieršaj karotkaj hutarcy vitalnaj Jaho Vyso-

kadastojnašć vykazaũ spadzievu, što jahony pobyt u Jeruzalimie " *dašć niejki atrybut dla eklezijalnaje adžinašci*". Tak jak na adježdzie kazaũ: " *Ja zaũstudy spadziavaũsia spaťkannia z Papam. Heta čalaviek vialikaha serca. Prydzie vialiki dzieň dla Chryšcijantsva dyj celaha čalavieclva. Jeđu spaťkacca j pacalavacca ž im, pakidajučy ũsie dyskusyi teoloham*".

I voš u miešcie j čacie zaprahramũvanym spaťkannie toje pryjšlo. Kali heta jašče nia toj vyšejzapaviaščany vialiki dzieň, dyk symbal jaho, jakimož na ũvažać zierniem, kinutym u boraznu, kab u joj nabučvieľa žyćciadajnym sokam, uzyjšlo dy razrastašasia ũ halniāstuju rašcinu, by toje evaneličnaje ziernie harčyčnaje.

Athenagoras žviarnuũsia da Ajca Šviatoha z karotkaj pryvietnaj pramovaj pa-hrecku, ũ jakoj vysľaviũ svaju radašć i zadavalennje iz spaťkannia z Paũlam VI " *Z Ziamli — jak skazaũ dasloũna — ũšviačana j dziejami Božymi, dzie Chrystus pierad svaim mučenniem maliũsia potam ability ũ agonii (zmahanni zy šmierciu) za ũvierdžannje ũ praũdzie j adžinšćvie usich ũvieryũšych u Jaho*". I, padkrešľiũšy vyniatkavuju vialikavažnašć u historyi j žyćci Eklezii zdarennia, Patryarch Athenagoras vykazaũ z celaha serca pažadanni, kab " *dobryja intencyi, akazanyja ũ hetych apošnich časach z adnaje j druhoje starany... stalisia praviešnikam uzajemapryjažni... rozšvitam jasnaha ščastlivaha dnja, ũ jakim budučyja pakalenni, pryjmajučy z adnaho kilichā Najdaražejšuju Kroũ i Cielā Zbaviciela, slavicimuč u lubašci j jednašci adžinaha ũsieaspadara j Zbaviciela*".

Vysľuchaũšy hetyja slovy Patryarcha, Papa adhavaryũ ž im dy prysutnymi Biskupami pravaslaũnymi " *Ajče naš*" pa-hrecku j pa-ľacinie. Dy jšče raz z Patryarcham abnialisia.

ũkancy Papiež abdzialiũ Patryarcha padarkam — zaľatym. Kilicham z patenaj, nahladnym symbalem chryšcijanskaj suľuki ũ Eũcharystyi — a ũsich praľataũ pāmiatkavym medalem.

Hetym zakončyŕsia druhi dzieň pialhrymki Jaho Šviatašci.

III.

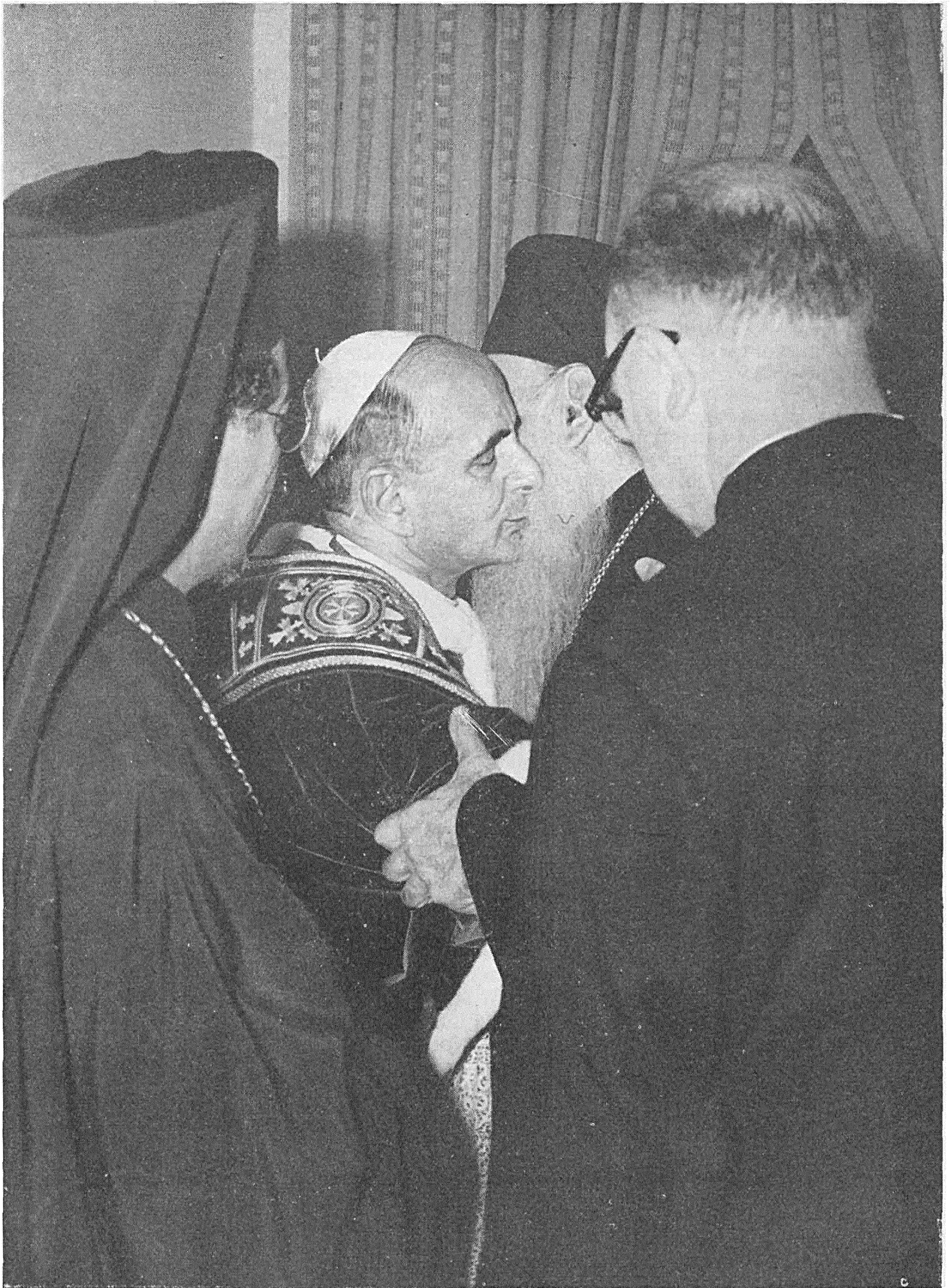
Treciaha dnja, 6 Studzienia, Pavaľ VI revizytavaũ Ekumeničnaha Patryarcha ũ rezidencyi hreka-pravaslaũnaha Jeruzalimskaha Patryarchatu, jakaja znajchodzicca niedaloka, jakich 500 metraũ ad Apostalskaj Delehatyry.

Spaťkannie, padobna jak učora, adbyľosia ũ ciopľaj atmafery brackašci, pry vitalnych abojmach i caľunkach dy supolnaj maličvie, hetym razam z Evanelii Šv. Jana, pieradšmiertnaj maličvie Zbaviciela ũ Getsemani, " *Kab usie byľi adno...*"

Padčas hetaj revizyty, tryvajučaj kala dźvioch hadzin Papa vyhľasiũ da Athenagorasa pramovu nastupnaha žmiestu:

" *My da hlybi kranutyja ũ hetaj vialikaradasnaj sa-praũdy historyčnej časinie, kali pa viekavym maũčanni dy čakanni Katalickaja j Pravaslaũnaja Ekiezii znoũ sustrakajucca. Vialikaja j hlybokaja takža Našaja ũdžiaćnašć Vam, što zvolili pakinuć na chvilinu Vašu Patryarchalnuju siadzibu j prybyć siudy na spaťkannie z Nami.*

Ale pieradusim Hospadu, ũsrespadaru Eklezii, čaj budžie Našaja pakornaja padziaka! Chryšcijanskaja tradycija lubić ũvažać za Cetr švietu punkt heny, ũ jakim asadžany byũ Kryž našaha Zbaviciela, z katoraha

“Osculum pacis” padčas spatkannia Papy Paŭla VI z Patryarcham Athenagarasam

Jon uzvyšany nad zianiloju ūsio da Siabie pryhartaje. Dyk prystoila, kab — za Božym darvoŭam — u hetym usiešwiatym i bahastaŭlonym Centry My Pialhrymy, Rymski i Kanstantynopalski, mahli susrecca dy spa-kučycca ū vadnoj suŭolnaj ma'icvie.

Vaša VDastojnašć žadali hetaj susrečy jašče za

časaj Našaha niezabyŭnaj pamiaci Papiarednika Jana XXIII, da jakoha. Vaša Dastojnašć nie taŭli swajho pavažannia i sympatyi, tasujučy da jaho ž dziwu hođnaj intuicyjaj evan.ličnyja slovy: “Byŭ čalaviek adzin paslany Boham, a na jmia jamu było Jan”.

Jonža prahnui hetaha spatkannia, jak Vam dy Nam

dobra viedama, ale napalehtaja šnierć nie dazvoŭila jamu ździejśnić hetaha namieru serca.

Chrystovyja slovy "Kab jany byli adno = Ut unum sint" nia zychodzili ź jahonych pieradašmiertnych vusnaŭ; jany nie pazvalajuć sumniavacca ab jahonych najšćy-rejšych intencyjach, dla jakich jon achviaravaŭ swojo darahoje žyćcio dy ciarpienni svaje doŭhaje agonii.

Peŭna, jak z adnaje, tak i z druhaje starany — havaryŭ dalej Pavał VI — viadučyja da zadzieniennia darohi mohuć być doŭhija dy ciazkija; alež tyja darohi biahuć k adnamu punktu j źbiahajucca ŭ im, u evabeliŭnej krynicy. A ciž nia jość navodziačym znakam (varažboj) i toje, što sianniašniaje spatkannie adbyvajacca na hetaj Ziamli, dzie Chrystus zasnavaŭ svaju Ekleziju j praliŭ za jaje svaju Kroŭ? Heta ŭ kažnym vypadku jość vymoŭnym znakam hlybokaj voli, što — dziahavać Bohu — inspiruje što-raz bolš usich chryścijan, hodnych hetaha jmiŭ, heta znača achvotu dobruju volu pracavać u kirunku źlikvidaavnnia padzielu, źniasieniŭna barjeraŭ; achvotu stanoŭka stać na ślach viadučy da pahađniennia.

Daktrynalnyja, liturhičnyja, dyscyplinarnyja rožnicy pavinny buduć pradyskutavanyja ŭ svaim časio j miescy, ŭ duchu viernašci praŭdzie dy lubasnaha ūzajemazrazumiennia.

Ale ūsio, što dahetul mahto dy dalej pavinna prahresavać, dyk heta taja ščyra-brackaja ūzajemalubaść, šukajučaja novych i što-raz lepšych formaŭ svajho prajaŭlennia; taja lubaść, što navučanaja minuŭšćynaj hatova budzie vybačać, sklonnaja budzie być skarej dobraje, čym zloje viery; a skvaŭnaja pierš za ūsio na zhadnaść z Boskim Vučycielem dy na hatoŭnaść być prycahnieŭnaj da Jaho dy pierafarmavanaj. Symbalem hetaj miłašci=lubašci i nauzorom čaj budzie toj cahunak zhody, jahim Boh pazvoliŭ nam zamianicca na hetaj bahaslaŭlonaj Ziamli, dy supolnaja maliva, navučanaja samym Jezusam Chrystusam, ŭ punkcie recytacyi jakoje voš znajchodzimsia.

Nia možam prosta vyskazać, jak Nas kranuŭ Vaš gest, dyj nia tolki Nas asabista, ale j Ekleziju Rymskuju dy c.ły Ekumeničny Sabor, jakija hety akt pryjmuć z hlybokaj radašćiu jak histaryčny.

A datyčna Nas, dyk uznosim molby da Boha, kab Nam pamoh pradoŭžvać hetyja kroki, dy kab vylitŭ na Vas i na Nas raspačušych ich ź vieraj i nadziejaj ščodraje bahaslaŭlenstva, zaŭpeŭnivajučaje ščašlivyja vyniki.

Z hetym voš sentymentam — zakončyŭ Papa — nie skažam Vam "Byvajciel", ale — za pazvalenniem — "Da pabačannia!", spadziajučysia novych dy pladavitšych u Imia Boža spatkanniaŭ!"

Patr. Athenogoras abdaryŭ JSviatašč azdobn. diam. Ikonaj i zał. kryžam. Heta było kala h. 21 aj tahož treciaha dnja Pialhrymki Paŭła VI ū Śviate. Ziamlu jaki pačaŭsia došvitu vyjezdnam da Betlejemu, dla celebravannia Imšy śv. u tamtejšaj slaŭnaj Bazylicy Naradžennia. Prybyŭ da henaha miastečka ū hadz. 6,45, spatkany, jak i ūsiudy entuzyjašćynym pry ietam masy narodu, zvanami usich sviatyŭ i ad mam rytu pierajezdu Jaho Śviataščiu haloŭnaj vulicy, jana b.ła pieranazvana imiam "Paŭła VI". Pry ūchodzie ū Bazyliku j Grotu dy celebry hrymieŭ chor i narod kaladna-radasnyja špievy.

Pa My śv. Liturhii Jaho Śviatašč vyhlasiŭ pa francužku pramovu, ū jakoj daŭ ahułny pahlad na tajnicu Betelejemu (Naradžennia) j svaje ekspijacyjnaje pialhrymki (proščy). Hetuju vialikaha značennia pramovu, faktyčna Pašlannie z Betlejemu, charaktaryzujúe try atozvy: da Chrystusa, da Eklezii dy da śvietu.

Vykazaŭšy Zbavicielu "pakornaje tropatnaje, ale j pramiennaje vyznannie viery, nadziei dy lubašci" Papiež źviarnuŭsia z žadanniem da celaje Eklezii, kab daŭčyłaŭsia da jahonych aktaŭ i achviary pierad Boham. U hetaj bo histaryčna časinie Chrystovaja Eklezija "hlyboka j vidavočna pieražyvaŭe svaju adzi-naść"; "Sabor Ekumeničny vymahaŭe zhadnaje natužnašci; nieachhodnaj takža jość sudziejnaść bratoŭ chryścijan, jakija šče nia jość u daskanalnych znosi-nach z Piatrovym Namiešnikam".

"My hatovy — miž inšym kazaŭ Papa dalej — šukać usiakich racyjanalnych mahčymašćiaŭ da prastavannia daroh ūzajemazrazumiennia j miłašci dla budučyni j, kali hetkaja budzie vola Božaja, da nastuŭnaha spatkannia z bratami dahetul z Nami ražjednanyimi. Uchod u aŭčarniu adkryty. Čakannie ūsich — ščyraŭe j pačesnaje dy mocna ciarplivaje".

Ūkancy Papiež skiravaŭ z Betlejemu slova i da śvietu "Kali śviet pačuvajacca dla Chryścijanstva čužnym, dyk nie pačuvajacca hetkim da jaho Chryścijan-tva" (Kali śviet čurajacca Chryścijanstva, dyk Chryscijanstva jaho nia čurajacca). Chryścijanskaja misyja — heta misyja mižludzkoje pryjažni, misyja vyrazumiłašci, zaachvoty, padtymki, ūzlotu (ūzvyšnašci) dy zbaŭlennia... Chrystus, Jahoja My prynosim dla čaŭvietra, jość Dobrym Pastyram. Niama takaje var-tašci ludzkoje, jakojeb Jon nie ūšanovaŭ, nia ūzvyšyŭ dy nie adkupiŭ. Niama takoha ħoru ludzkoha, jakomub Jon nie spačuwaŭ dy nie ūšpamoł".

Na zakančennie śv. abrađu Papiež zlažyŭ na autary henaj Bazyliki dary Svaje: załatuju ružu, kadzidla ū siarebranaj i piźmu ū zaločanaj sudzinie.

Pakinuŭ Betlejem Jaho Śviatašč iz Svajoju Svi-toju ū h. 8,15, uračysta ražvitvany narodam i ducha-vienstvam.

A ū Jeruzalimie Papiež, zlažyŭšy revizytu Kanstantyn. Patrar. Athenogorasu, ab jakoj my ūžo havaryli, i katalick. Patryarchu Gori, dy pryŭniaŭšy na audyjencyi kler i katalic viernikaŭ u Bazylicy Najšv. Imia Jezus, dzielačysia z usimi čułymi slavamami. "Ja žužytyvaŭ narod niezabyŭny — skazaŭ na ražvitannie — i pierażyŭšy nieutamavalnaje ūvažannie".

U h. 12,45 — adjezd iz Sviatoha Miesta ū Amman na lotnišča. Z Ammanu ū h. 14m9, ražvitvany z hanorami praz tahož Karala Husseina, adlot u Rym.

Spatkannie pavarotu ū h. 17 ź minutami ū Rymie na aeroporcie Čiampino było takoje uračystaje, takoje hrandyjozna tryumfalnaje, zaniaŭšaje kala 3ch hadzin času, što j nie biaromsia tut jaho na skromnych bałonach hašych pierakazvać. Pieravyšyła sapraŭdy ūsie sušvietnyja tryumfalnyja manifestacyi.

Jak i naležałaŭsia vializarnaj imprezie, adbytaj na chvału Božuju.

IV.

Vodhaman Presy

Hetaja Vialikaja Pialhrymka Papy Paŭła VI da Sviatoj Ziamli adbiłaŭsia šyrokim i źmiastoŭnym vodhamanam u presie ūsiaho śvietu. Naviet u krajoch, dzie abydna presavyja vorhany davali nađta mała miesca dla kroniki vatykanskaj dla vizyty Ajca Śviatoha pamiatnych miescaŭ Palestyny nie škadavana abšyrnych infarmacyjaŭ publičnaj apinii. Štodzienniki Jordanii j Izraela pašviačali šyroznija chroniki hetaj padziei, adciemlivajučy ludzkiju čulaść Papieža-Pualhryma, što, nia hledziečy na ryharystyčnuju prahramu padarožy, zaŭsiody znajšoŭ chvilinku su-trymacca j pryŭniać ničuju prošbu, ci adkazać na pryviet nasielnicтва, pryhilicca da žadannia ūsich.

Presia Siaredniaha Ŭschodu komentavata iz sym-patyjaj spatkannje Paŭla VI z Patryarcham Athenagorasam, padkrešlivajučy historyčnuju vielič i eku-meničny valor jaho. Barjery raždzialajučyja Ekleziju katalickuju j pravasaŭnuju nja vyhladajuč užo na nieprachodnyja; spatkannje abiedzvich Eklezijaŭ stano-vié saboju punkt vyjšcia k zadzinienniu; jošč niazvyčajnym kantrybutam dla miruzhody — čviar-dziła presia libanskaja, tureckaja j syryjsk.

Amerykanskaja presia, New York Teims, N.Y. He-rald Tribāne, Francuzkaja "le Mond", Niamiec-kaja, "Franfurter Allgemeine Zeitung" i Zuricher Zeitung" — padkrešlivajuč hetu padzieju jak idealny zlučnik džvich vialikich epokaŭ cyvilizacyi, ... jaki

spryčynicca da adnaŭlennia sentymentaŭ, idejaŭ, dumak dy nadziejaŭ, asabliva mo na tym Siaredn. Ŭschodzie, dahetul skałočnym, padzielenym niazho-daj rasavaj i relihijnaj. Pobač z hetym padkrešlivajecca dumka ab viečnaści j vialikaści Eklezii, viadučaj narody, by taja cudoŭnaja zorka Mudracoŭ. Nazyvaje spatkannje Papy z Patryarch. Atenagorasam "calunkam supakoju — zapaviaščajučym pahadniennie ("le Monde" franc.) "La Croix" — spadziajecca, što pašla pasiannia z Betlejemu chryscijanskaje zadziniennie nja moža być udaremnienaje, chočby j pryšlosia z trud-naściu pravodzić rožnicy dahmatyčnyja, dy što šviet nja moža astacca hłuchim i abyjakavym na zāklik Chrystovaha Namiešnika.

Mons. P. Tatarynovič

Amman — miesca prylotu i adlotu pialhrymujučaha Pāpieža.

VIETLIVA PARUČAJEM UVAZIE:

Apostalski Pasad, aktam Kanhrehacyi Kansystoryjalnaj z dn.21 Studzienia 1964 h. N. 244/50, naznačyŭ Ks. Prata Piatra Tatarynoviča, Siabru Najvyš. Rady dla Emihrantaŭ pry tojža Kanrehacyi, "Moderataram abo Dyrektaram Misijanaroŭ dla Emihrantaŭ Bielarusau łacinskaha abrađu" na miesca JE, Biŭa Balestava. Słoskansa, upaiŭnavażvajučy j zabaviazvajučy da kiraviectva j nahladu nad realizacyjaj duchovaj apieki bielaruskaj katalickaj emihracyi zħodna z normami Apostalskaj Kanstytucyi "Exsul Familia" (tit. Alter) dy inšych dakumantaŭ.

Dla bolš mahčymaha dy efektyŭnaha vykanannia vyšnaznačanaha zadania S. Kanhrehacyja ŭ svaim nominacyjnym akcie zahadna paručaaje, kab usie, da kaho ustanouleny Dyrektor pasylajecca i z kim naležacimiecca jamu naviazvać znosiny, adniešlisia da jaho z pryčhilnaj i pomačnaj u trudnych abstavinach hatoŭnaściu supracy.

*Redakcyja
na padstavie vyšcytav. nominaty*